

عنوان مقاله:

تحلیل معنایی رنگ، نور و شفافیت در معماری اسلامی ایران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

بهنام سربخشیان - عضو هیئت علمی دانشکده هنر دانشگاه بجنورد

هانیه اسحاق زاده - عضو هیات علمی دانشکده هنر دانشگاه بجنورد

خلاصه مقاله:

موضوع رنگ، هم به صورت رنگ های منفرد و هم در قالبی کلی همانند هفت رنگ، که شامل تاثیرات روانی و تفسیر های عرفانی رنگ است در هنرها و بویژه در هنر معماری ظهور شاخص تری دارد. از طرفی نور، غیر مادی ترین عنصر محسوس طبیعت، همواره در معماری ایرانی وجود دارد و در واقع نشانه عالم والا و فضای معنوی است. در معماری سنتی ایران، نحوه نگاه به نور تحت تاثیر تفکر اسلامی به عالی ترین درجه خود می رسد و مظهر تقدس و عالم معنوی شناخته می شود. این پژوهش که تحقیقی کاربردی، با ماهیت تحلیلی است، به تحلیل معنایی رنگ، نور و شفافیت در معماری اسلامی ایران پرداخته است. اطلاعات مقاله به روش کتابخانه ای گردآوری شده و نیز مصادیقی از رنگ و نور در معماری اسلامی ایران به صورت میدانی عکسبرداری شده است. تحلیل های انجام گرفته گویای این مطلب است که معماران ایرانی با پی بردن به رابطه تنگاتنگ نور و رنگ در معماری، برای برانگیختن حس زیبایی در مخاطب این عوامل را به خدمت گرفته اند. تفاوت رنگ ها که یکی از تدابیر و حکمت های الهی است، درک زیبایی هستی و شناخت ابعاد آن را برای انسان میسر کرده است. از دیگر نتایج تحقیق این امر است که معمار ایرانی با شفافیت پدیداری به دنبال ایجاد پیچیدگی، جذابیت و تنوع فضایی صرف که بیشتر جنبه ی معمارانه دارد، نبوده و بیشتر اهداف و جنبه های فرهنگی و تعالی انسانی را دنبال گردیده است.

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی، رنگ، نور، شفافیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/927386>

